

РЕШЕНИЕ

№ 7820

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11712** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Д. Ф. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], чрез адв.И. И., срещу Решение №10946/22.10.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Административният орган изцяло неправилно и при превратно тълкуване на наличните факти е обсъдил в решението си възприетото от самия него твърдение на Р. Д. Ф. , че се страхува за живота си, която се извежда от дадените от самия него обяснения и извършените справки за наличие на въоръжен конфликт на територията на Д. ал Зор и безогледно насилие, изразяващо се в извършването на групови екзекуции на цивилно население на които жалбоподателят лично е бил свидетел и дори е бил раняван в крака от редовната армия. Твърди се още , че жалбоподателят е непълнолетен и разпоредбите на чл. 15, ал. 4 и ал. 6 ЗЗДт следва да се тълкуват във

връзка с прилагане принципа за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията на ООН за правата на детето, като този принцип е от основополагащо значение и именно поради тази причина непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. Твърди се още, че не е спазен принципа на чл. 6а от ЗУБ от административният орган и че при прилагане на закона първостепенно значение имат интересите на детето. Моли решението на председателя на ДАБ да бъде отменено. В о.с.з. жалбоподателят се явява лично и се представлява адв. И..

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се представлява от юрисконсулт юрк.Г., която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата.

В изпълнение на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила за детето /ЗЗДет/, съдът в хода на производството е изпратил запитване до Дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене, относно становище или доклад, касаещи личното положение на непълнолетното дете, като е уведомил дирекцията за датата на съдебното заседание.

По фактите:

С молба вх. №15729/28.06.2024г. /л.80/на РПЦ - С., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет Р. Д. Ф., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН] е поискал от властите в Република Б. закрила. Молбата е продиктувана лично от този чужденец, след като му е преведена на разбираем от него език арабски, без да има възражения по написаното в нея. С регистрационен лист рег. № 15729/28.06.2024г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – Р. Д. Ф., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин.

В хода на производството се установява, че Р. Д. Ф. е непълнолетен. С оглед разпоредбите на ЗУБ същият е непридружен непълнолетен по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците. В хода на административното производство чужденецът се представлявал от адвокат, назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ и от социален работник от отдел "Закрила на детето", назначен със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене.

С декларация Р. Д. Ф. е декларирал, че е съгласен да бъде обработвана информация относно личните му данни, които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях. Декларацията му е преведена на арабски език, разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно./л.68/

С протокол рег. № 15729/08.08.2024г. е удостоверено провеждане на интервю с Р. Д. Ф. в присъствието на адв. И., от интервюиращия орган на ДАБ-МС на 08.08.2024г./л.41-43/В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в

Република Б..Р. Д. Ф. е предупреден,че на това интервю ще бъде направен аудио-запис.Израил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски Д. Т. и е потвърдил,че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач.Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер,заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре.Потвърдил е данните,съобщени при попълване на регистрационния лист.Заявява,че напуснал С. нелегално през Р. А.,след което е влязъл в Турция,където е останал около 5-6 дни, след което пеша преминава на територията на Република Б.,не по законоустановения ред и се предал сам на българските власти.По време на интервюто заявява,че цялото му семейство е останало в С., обяснява,че не желае да се връща в страната си на произход, както и иска да живее със своите братовчеди в Р.Б./л.43/Твърди още ,че района в който живее е под американски контрол,като кюрдските сили също управляват, и е избягал за да не го мобилизират.

Протокол рег.№15729/08.08.2024г.е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС,провел интервюто,участвалия в него преводач,адвокат и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език–арабски,не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто,добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС,относно актуалната обстановка в С./л.32-35/.

В писмо рег. №15729/02.07.2024г./л.58/ от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от Р. Д. Ф.,като е посочено изрично,че същият не е заплаха за националната сигурност.Изготвен е социален доклад съгласно разпоредбата чл.15 ал.1 от ЗЗД в хода на административно производство.

Със становище рег.№ №15729/07.10.2024г. на Г.Г. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение №10946/22.10.2024г. на председателя на ДАБ на Р. Д. Ф.,на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.12-17/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справки вх.№ 02-20/14.01.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ относно актуалното положение в С.. Изготвен е и социален доклад по разпореждане на съдът.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателят на 01.11.2024г./л.18/, а жалбата е депозирана на 15.11.2024г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

Р. Д. Ф. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На Р. Д. Ф. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република Б. да му се предостави международна закрила. В хода на административното производство чужденецът се представлява от адвокат, назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ и от социален работник от отдел "Закрила на детето", назначен със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене. В изпълнение на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила за детето /ЗЗДет/, в полза на производството е изпратено запитване до Дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене относно становище или доклад, касаещи личното положение на непълнолетното дете. Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство извършена е бърза и пълна оценка от социални работници с оглед възрастта на молителя ./л.46-56/

Производството за Р. Д. Ф. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на Р. Д. Ф. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 10496/22.10.2024 е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия,

националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Р. Д. Ф. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република Б., е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.“д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от Р. Д. Ф. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.“а“ от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б.“б“ от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на Р. Д. Ф. пред ДАБ - МС във връзка с индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС. От Р. Д. Ф. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да поразят у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (sur place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на Р. Д. Ф. към властите на Република Б. нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. Същият е се грижил за животни и е живял в район който се контролирал от американските и кюрдски сили. Относно възможността жалбоподателят да бъде мобилизиран с решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело №С-238/19г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95 СЕС е тълкувал разпоредбата на Директива 2011/95. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на " д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване. Настоящият състав следва да отбележи, че по делото липсват доказателства на жалбоподателят да му са изпращани призовки или покана за мобилизация, което условие на практика е хипотетично и липсват доказателства че ще бъде мобилизиран. Твърди също, че може да бъде мобилизиран от ислямска държава, а живее в район контролиран от кюрдите. /л.43/ Горният анализ сочи, че Р. Д. Ф. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ и бежанската история е неправдоподобна. Обосновано и правилно ответният национален

административен орган е счел, че декларираната от Р. Д. Ф. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.“е“ вр. чл.15, б.“а“, „б“ и “в“ от Директива 2011/95/ЕС.Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава.Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС.Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално.С понятието „тежки посегателства“ (‘serious harm’) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост).Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права.В решението си административният орган е приел ,че за Р. Д. Ф. се доказва специфичен риск по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ/л.10-12/Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективираната в Справка № ЦУ-1824/12.07.2024г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информация относно Сирийска арабска република.

От събраните по делото писмени доказателства, включително от заявеното от кандидата за закрила в проведеното интервю може да се направи извода, че същия няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Видно от регистрационният лист по делото баща му , майка му и тримата му братя и две сестри живеят в С../л.79/Административният орган е извършил преценка на сигурността в тази държава с оглед данните в изготвената справка, правилно е установил, че на територията ѝ няма въоръжен конфликт до степен на изключително и безогледно насилие и е налице възможност оспорващия да поиска предоставяне на международна закрила, респ. и такава да му бъде предоставена.Съгласно чл. 21, т. 7 от същия устройствен правилник, дирекцията изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци.Следователно цитираната справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му, поради което представлява официален писмен

свидетелстващ документ, удостоверяващ, че лицето, което го е издало, при извършената от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в документа. Видно е, че се касае за лице което не търси защита по реда на ЗУБ, а е икономически емигрант изрично в интервюто е посочено, че няма работа няма образование и е безработица./л.43/

В случая при преценката за наличие предпоставките по чл. 9 от ЗУБ следва да се отчете, че търсещият закрила е дете. Съгласно чл. 2, т. 1 от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. (ратифицирана и обнародвана с ДВ бр. 55 от 1991 г.), държавата е длъжна да зачита и да осигури правата, предвидени в Конвенцията, на всяко дете, в пределите на своята юрисдикция, без каквато и да е дискриминация. В чл. 3, т. 1 от Конвенцията е предвидено, че висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи. Следователно принципът за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията за правата на детето на ООН, е от основополагащо значение, поради което малолетните и непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. В националното законодателство този принцип е регламентиран в § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето (ЗЗДет), като съгласно чл. 6а от ЗУБ, при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която преценка на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Принципът за "най-добрия интерес на детето" последователно е закрепен и в редица директиви на ЕС относно международната закрила. Според съображение 18 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, "висшият интерес на детето" следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на **принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице**, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост.

Съгласно Глава V, параграфи 80 и 81 от Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето следва да се подчертае, че основната оценка на най-добрите интереси на детето е обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестта на всеки от тях зависи от останалите. Не всички елементи имат отношение към всеки индивидуален случай, като различните елементи могат да се разглеждат по различни начини

в различните случаи. Съдържанието на всеки елемент непременно ще се различава за различните деца и случаи според вида решение и конкретните обстоятелства. Същото важи и за важността на всеки елемент в цялостната оценка. Елементите в оценката на най-добрите интереси могат да са в противоречие помежду си при разглеждане на конкретен случай и обстоятелствата по него. Запазването на семейната среда например може да е в разрез с необходимостта да се защити детето от риска от насилие или малтретиране от родителите. При такива ситуации елементите трябва да бъдат претеглени помежду им, за да се намери решението, което отговаря на най-добрите интереси на детето или децата. Посочените в Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето елементи, които следва да се вземат предвид при оценката на най-добрите интереси на детето, са възприети и в Практическото ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището - ЕСПОУ (понастоящем - Агенция на Европейския съюз в областта на убежището) относно висшия интерес на детето в процедурите за предоставяне на убежище, публикувано през 2019 г., в частност в Глава 1, параграф 1.6 от ръководството. С оглед на запазване на идентичността на детето, съгласно параграф 56 от Общ коментар № 14 (2013), вземащото решението лице трябва да вземе под внимание този специфичен контекст, когато оценява и определя най-добрите интереси на детето. Надлежното съобразяване с най-добрите интереси на детето означава децата да имат достъп до културата и по възможност езика на страната и семейството, от които произхождат, както и възможността за достъп до информацията относно биологичното им семейство, в съответствие с правните и професионалните норми в съответната страна. Именно в тази връзка, предвид вече установената липса на основания за получаване на закрила по реда на ЗУБ, довел до напускането на чужденеца на страната му по произход, се установява, че висшият интерес на детето е той да продължи да живее в родното му място, или на мястото му по постоянно местожителство, за него да се полагат грижи на майчин език и той да продължи да живее в културната и/или семейна среда на страната му по произход, заедно с родителите му, с неговите близки и приятели, където ще може да комуникира и живее в обичайната му среда, да не бъде изложен на външна среда, в която за лицето е налице езикова бариера и произтичащи проблеми с комуникацията, както и много други неудобства от социален, психологичен, икономически характер, произтичащи от обстоятелството, че същият се намира извън родината му, без да е подкрепян от негови родственици. Връщайки се в С., той няма да бъде лишен от неговата идентичност и ще може да поддържа взаимоотношения с роднините си, които по думите му продължават да пребивават там. Следва да се посочи, че именно в държавата си на произход детето ще има възможност да доизгради традиционните социални, родови, културни и езикови ценности и норми, имащи особена важност за личностното му развитие. В случая, предвид липсата на релевантни основания, не се откриват и обективни възпрепятстващи пречки за завръщане на сирийския гражданин в родината му. Икономически съображения не могат да оправдаят отделянето на дете от родителите му. Именно в тази връзка, имайки предвид, че в случая чуждият

гражданин е напуснал, или е бил изпратен самостоятелно, с цел извършване на процедура, чрез която легално да доведе своето семейство, което пък продължава да пребивава без негативни последици, на мястото на обичайното им местообитание, следва да се приеме, че именно интересът в случая би следвало да е завръщане и събиране на молителя с близките му, на сирийска територия. В конкретния случай е преценено, че висшият интерес на детето по отношение на **Р. Д. Ф.**, отчитайки идентичността и събраната по случая информация, е той да живее в семейна среда заедно с неговите родители или родственици в държавата му по произход - С..

Видно от представените по делото доказателства, социалният доклад /л.51-54/АА е обсъдил всички обстоятелства относно личното положение на молителят. **Настоящият състав следва да отбележи, че най-добрият интерес на детето не е въведен от законодателя като задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут в чл. 9 ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в глава V от Директива 2011/95/ЕС, предвид което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила, което да може законосъобразно да замени отсъствието на материалноправните предпоставки за предоставяне на такъв вид закрила, предвидени в ЗУБ или правото на ЕС.**

В хода на съдебното производство е представена справка от 14.01.2025г. на ДАБ от която е видно ,че на 8 декември 2024г.,президентът Б. А. напуска страната.Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци".Преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси,продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията.По същия начин ВКБООН продължава да посещава активни гранични пунктове, да наблюдава процесите и да изслушва сирийците, преминаващи обратно в страната, за техните приоритети и потребности.В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С..Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със (свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С..Касае за пълна промяна на политическата ситуация С. и възможност за установяване на нов

публичен ред и конституция, която да защитава всички малцинствени групи в страната. Процесната справка не се отразява върху изводите на АА т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции ,но като цяло е подобрена сигурността в страната.

Настоящият състав приема, че материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **Р. Д. Ф.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение №10946/22.10.2024г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ,

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Р. Д. Ф.**, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, Л., чрез адв. И. И., срещу Решение № 10946/22.10.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: